Canoane de rugăciune la sărbătoarea aducerii moaştelor Sfântului ierarh Ioan Gură de Aur

(27 ianuarie)



În această lună, în ziua a douăzeci și șaptea, aducerea moaştelor celui dintru Sfinţii părinţi, părintelui nostru Ioan Gură de aur, arhiepiscopul Constantinopolului.

Stih: Ioane mort pe scaun aşezat fiind.
Pace tuturor ai zis, întru Dumnezeu vieţuind.
În a douăzeci şi şaptea zi a lui ianuarie,
Au adus auritul trup fără sfială.

Fericitul acesta şi dumnezeiescul Ioan Gură de aur, căci nu defăima dreptatea şi să caute după faţa oamenilor, ci şi pe Eudoxia împărăteasa o a înfruntat, pentru fărădelegile şi nedreptăţile ce se făceau de dânsa, (şi mai ales pentru tirănescul chip cu care a luat via unei văduve, ce se numea Calitropia), fu izgonit de două ori, şi iarăşi chemat la scaun.

Iar a treia oară şi cea mai de pe urmă, l-a trimis la Cucuso şi de acolo fu întors la Aravison, de acolo la Pitius, oraşe nu numai pustii şi lipsite, de cele de trebuinţă, ci şi totdeauna prădate de isaurii, ce se învecinau cu dânsele.

Deci aflându-se acolo la Pitius acest mare părinte şi trupesc înger, fu chemat de Domnul şi Stăpânul tuturor, prin mijlocirea Sfinţilor apostoli Petru şi Ioan, şi se mută la veşnicele lăcaşuri. Iar sfintele lui moaşte, s-au îngropat în Comane, împreună cu moaştele Sfinţilor mucenici Vasilisc şi Luchian, precum noaptea prin vis de la dânşii i s-a descoperit.

Şi de vreme ce atunci de curând încetase din viaţă împăratul Arcadie şi femeia sa Eudoxia, şi se făcuse moştenitor împărăţiei fiul său Teodosie cel mic; iar Proclu ucenicul şi slujitorul sfântului, cu alegerea tuturor se făcu patriarh Constantinopolului; deci în al patrulea an al Patriarhiei sale şi după treizeci şi trei de ani ai adormirii Hrisostomului, plecă pe împăratul Teodosie, de trimise să aducă moaştele sfântului.

Iar sfântul nevrând să se dea pe sine, ci stând nemişcat, a trimis împăratul epistolă cu rugăminte, care cuprindea aceste cuvinte.

Epistola împăratului Teodosie: *“Celui a toată lumea patriarh şi dascăl şi duhovnicesc părinte, lui Ioan Gură de aur închinăciune aduc eu Teodosie împăratul. Noi cinstite părinte socotind a fi şi trupul tău mort ca ale altora, am vrut fie cum să-l ridicăm, şi să-l aducem iarăşi către noi. Drept aceea şi de dorinţa noastră pe dreptate ne-am scăpat. Iar tu cinstite părinte, ca cel ce ai învăţat tuturor pocăinţa, iartă-ne greşeala şi te dăruieşte pe tine nouă, ca unor fii iubiţi părintelui lor, şi veseleşte cu venirea ta pe cei ce te doresc.”*

Deci dacă duseră epistola aceasta la sfântul şi punând-o pe racla lui, îndată s-a dat pe sine şi cei ce au ridicat racla, fără osteneală o purtau şi dacă sosiră de ceea parte de Constantinopol, a trecut împăratul cu toată suita şi patriarhul asemenea cu tot clerul, şi puse racla ce era cu trupul sfântului într-o corabie împărătească.

Şi făcându-se furtună pe mare, celelalte caiace s-au împrăştiat în toate părţile, iar ceea ce purta trupul sfântului s-a abătut la via văduvei, a văduvei aceea zic, ce o năpăstuise Eudoxia, precum s-a zis mai înainte. Iar dacă s-a dat via văduvei, atuncea încetă marea de valuri.

Deci întâi îl duse la biserica apostolului Toma, ce se numea a lui Amantie. După aceea la biserica Sfintei Irina, şi acolo îl puseră în Sintronul său, şi strigară toţi: Primeşte-ţi scaunul tău, sfinte.

După acestea punându-i-se racla într-o caretă împărătească, îl duseră la biserica cea mare a Sfinţilor apostoli, unde punându-se în sfinţita catedră, o minune! Strigă turmei sale: Pace tuturor.

Şi după aceasta îl îngropară în pământ în altar, unde se află şi acum.

Iar când se săvârşea Sfânta Liturghie, se făcură mari minuni, din care este şi aceasta una: Oarecare om fiind bolnav de neputinţa încheieturilor şi cu totul nemişcat, numai cât s-a atins de racla moaştelor sfântului, îndată a scăpat cu totul de boală.

Aşa ştie Dumnezeu a mări pe cei ce-l slăvesc pe el prin vieţuirea lor. Şi se face praznicul lui în cinstita biserică a Sfinţilor apostoli, unde se află şi sfântul lui trup, dedesubtul Sfântului altar.

Iar pentru izgonirea sa întrebuinţăm însăşi cuvintele sale, ce a zis către episcopul Chiriac, care şi el era izgonit, fiind aşa; vino dar să-ţi scot rana mâhnirii şi să-ţi risipesc negura cugetului. Ce lucru este acela ce-l faci frate de te mâhneşti, şi te întristezi, căci iarna este mare? Şi furtuna aceasta ce a sosit, Bisericii amară şi grea? O ştiu şi eu aceasta, şi nimenea nu o va tăgădui. Dar de vei vrea îţi voi zugrăvi o icoană a lucrurilor acestora ce se fac. De multe ori vedem marea aceasta simţită, că se cutremură şi se umflă tocmai din fundul adâncimii. Vedem şi pe corăbierii ei care neavând ce face pentru covârşirea furtunii, stau cu mâinile împleticite peste genunchi şi sunt încremeniţi. Nici Cerul văzând, nici pământul, ci zăcând jos în aşternuturile corăbiei, plâng şi se tânguiesc, însă precum acestea se întâmplă la marea care o vedem, aşa şi acum este asupra Bisericii lui Dumnezeu mai mare furtună şi mai multe valuri.

Ci roagă-te Domnului nostru Iisus Hristos, care nu cu meşteşug biruieşte furtuna, ci numai cu ameninţarea potoleşte viforul. Iar de te-ai şi rugat de multe ori, şi nu ţi s-a ascultat, nu te lenevi, de vreme ce acest fel de obicei are Iubitorul de oameni Dumnezeul nostru, grijind mai înainte mântuirea noastră.

Că au doară nu putea să mântuiască pe cei trei tineri, ca să nu se arunce în cuptor ? Aşa a putut, însă mai întâi nu i-a mântuit, ci când s-a robit, şi s-a dus in ţara barbarilor, şi s-a scăpat de părinteasca moştenire, şi după ce s-a aruncat în cuptor şi erau deznădăjduiţi de către toţi, şi nu le mai rămăsese nimica alt. Atuncea, adică atuncea adevăratul Dumnezeu fără veste făcu minunea, şi risipi focul împrejurul cuptorului haldeilor şi aşa cuptorul s-a făcut biserică. Şi chemă pe toată zidirea şi pe îngeri şi puterile şi adunându-se toate împreună ziceau: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Vezi frate, cum răbdarea drepţilor a primenit focul acela în rouă? Şi plecă pe tiranul Nabucodonosor, a trimite cărţi în toată lumea, şi să zică: Mare este Dumnezeul lui Sidrah, Misah şi Avdenago. Şi vezi câtă groază au pus, de va grăi (zice) cineva cuvânt rău asupra lor, să-i fie casa de jaf, şi averile să i se ia.

Nu te mâhni dară frate Chiriace, că eu când mă izgoneam din Constantinopol, nu grijeam de nici una de acestea, ci ziceam întru sine-mi:

- ⇨ *De-i este voia împărătesei să mă izgonească, izgonească-mă. Al Domnului este pământul şi plinirea lui,*
- ⇨ *de va vrea să mă ferăstruiască, fierăstruiască-mă, am pildă pe proorocul Isaia.*
- ⇨ *De va vrea să mă arunce în mare, îmi voi aduce aminte de proorocul Iona.*
- ⇨ *De-i este voia să mă bage în groapă, am pe Daniil băgat în groapa leilor.*
- ⇨ *De va vrea să mă ucigă cu pietre, am pe Ştefan întâiul mucenic, ce a pătimit aceasta.*
- ⇨ *De va vrea să-mi ia capul, am pe Botezătorul Ioan.*
- ⇨ *De va vrea să-mi ia averea, de o am, să o ia: Căci gol am ieşit din pântecele maicii mele, gol mă voi şi duce.*
- ⇨ *Pe mine mă învaţă şi apostolul zicând: Dumnezeu nu caută în faţa omului. Şi încă de aş fi plăcut oamenilor, n-aş fi slugă lui Hristos;*
- ⇨ *Mă într-armează încă şi David, zicând: Grăit-am întru mărturiile tale înaintea împăraţilor şi nu m-am ruşinat.*

Multe meşteşugiri asupra mea cei ce mă urau, ci toate din pizmă le-a făcut. Ştiu cu adevărat că te întristezi frate Chiriace căci cei ce ne-au izgonit pe noi, merg cu cinste prin târg, şi cu mulţime de înarmaţi petrecându-i, dar nu-ţi aduci aminte de bogatul şi de Lazăr, cine întru această viaţă petrecea cu scârbă, şi cine ce a dobândit ? Ce a vătămat pe Lazăr sărăcia? Au nu-l duse în sânul lui Avraam ca pe un viteaz şi biruitor? Şi ce a folosit bogatului bogăţia, celui ce era îmbrăcat în porfiră şi în vison? Cu adevărat nimic; pentru că unde-i sunt postelnicii? Unde-i sunt fustaşii? Unde-i sunt ciocoii cei ce se hrăneau de la masa lui, şi masa cea împără-

tească? Au nu-l ducea legat ca pe un tâlhar la mormânt? Ducându-şi sufletul gol din lumea aceasta şi strigând cu glas sec: Părinte Avraame miluieşte-mă, şi trimite pe Lazăr, să-şi ude vârful degetului cu apă, să-mi răcorească limba, că amar mă prăjesc în văpaia aceasta.

Ticăloase bogatule; Ce chemi tată pe Avraam? Căruia nu i-ai urmat viaţa. Acela pe tot omul a ospătat în casa lui, iar tu n-ai purtat grija unui sărac. Nu se cade ori şi care a plânge, şi a se tângui? Căci cel ce a avut atâta bogăţie, nu poate a dobândi o picătură de apă. Şi pentru ce aceasta ? Pentru că în iarna vieţii acesteia n-a semănat milostenie. A venit secerişul altei vieţi şi n-a secerat. Şi aceasta este a Stăpânului rânduială, de a făcut a fi din preajmă munca necuraţilor şi odihna drepţilor, ca să se vadă unii pe alţii şi să se cunoască. De vreme ce atuncea fiecare din mucenici îşi va cunoaşte pe tiranul său, ce l-a muncit, şi dimpotrivă fiecare tiran pe mucenicul său care l-a chinuit.

Şi că acestea ce le zic nu sunt cuvinte ale mele, ascultă ce grăieşte înţelepciunea: Atuncea cu multă îndrăzneală va sta dreptul în preajma celor ce l-au necăjit. Căci ca un călător ce umblă pe zăduf arzându-se de sete şi nimereşte o fântână bună, sau ca un flămând ce va şedea la o masă plină de toate mâncările şi se opreşte de vreun puternic, să nu se atingă de bucatele ce stau pe masă şi îi este cu mâhnire şi cu chin mare celui însetoşat, căci nu-şi poate stinge setea, şi cel flămând căci este oprit, să nu se îndulcească de bucate, într-acest chip şi la ziua judecăţii vor vedea păcătoşii pe sfinţi bucurându-se, şi nu vor putea să se îndulcească de masa cea împărătească.

Că şi pe Adam vrând Dumnezeu să-l muncească, l-a făcut să lucreze pământul în preajma Raiului, ca privind locul cel dorit, de unde ieşise, să aibă pururea durere în suflet.

Şi dacă frate Chiriace nu ne întâlnim aicea în viaţa aceasta să vorbim unul cu altul, însă acolo în cealaltă nu va fi nimenea să ne oprească a fi unii cu alţii. Atuncea vom şi vedea pe cei ce ne-au izgonit, ca şi Lazăr pe bogatul şi mucenicii pe muncitori. Deci dar nu te mâhni iubitorule frate, ci îţi adu aminte de proorocul Isaia ce zice: «De batjocorirea oamenilor nu te teme, şi de ocara lor să nu te biruieşti, căci cum se mănâncă lâna de molii, aşa se vor mânca.

Cugetă şi de Domnul Hristos, cum din scutece era izgonit şi în pământul egiptenilor era lepădat, cel ce ţine lumea în mâna sa. Şi pentru ce ? Pentru ca să se facă chip şi pildă nouă, ca să nu ne mâhnim întru năpaste. Şi-ţi mai adu aminte de patima Mântuitorului, şi câte ocări a suferit pentru noi Stăpânul a toate. Căci unii din iudei îl numeau Samarinean şi băutor de vin. Alţii, îndrăcit şi prooroc mincinos,

zicând: Iată om mâncător şi băutor de vin. Şi că cu domnul dracilor scoate pe draci. Şi ce zic altele, cum îl duseră atuncea să-l dea de râpă, o minune mare! Şi-l scuipau în obraz şi-i dau palme? Dar că-l adăpau cu fiere, şi-i băteau capul cu trestie, şi cu hlamidă împărătească îmbrăcându-l, şi cu cunună de spini încununându-l, şi-i cădeau înainte batjocorindu-l şi tot felul de batjocură făcându-i, şi când îl duceau câinii aceia, mâncătorii de sânge, şi îl trăgeau gol la patimă. Şi cum îl lăsară toţi ucenicii lui. Căci unul s-a lepădat de dânsul, iar altul l-a vândut, şi ceilalţi au fugit, şi sta singur gol în mijlocul mulţimii aceleia, de vreme ce era sărbătoarea Pascăi atunci, în care îi adunase pe toţi. Şi-I răstigniră ca pe un om rău, în mijlocul făcătorilor de rele şi zăcea neîngropat, nici l-a pogorât de pe Cruce până când l-a cerut oarecine, ca să-l îngroape. Şi cum au scornit hulă rea asupra lui, cum că ucenicii săi l-au furat, iar n-a înviat ?

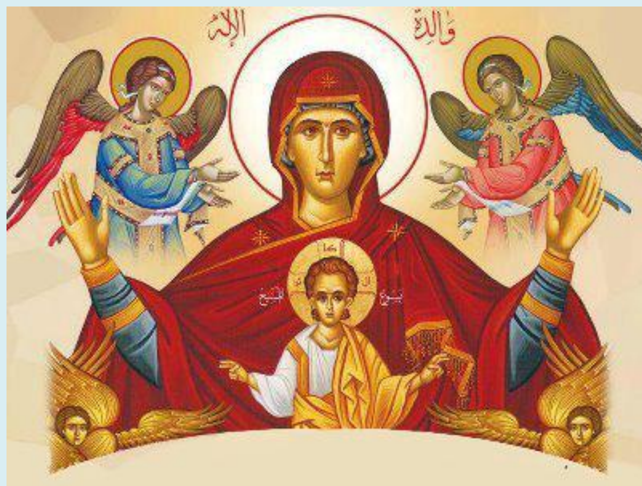
Deci iarăşi adu-ţi aminte şi de apostoli, că de pretutindenea erau goniţi şi prin cetăţi se ascundeau, căci şi Pavel se ascundea la o femeie ce vindea mătăsuri, şi Petru la Simon curelarul. Şi că nu avea îndrăznire la cei bogaţi. Iar apoi le-au fost toate prea lesne.

Într-acest chip şi tu frate nu-ţi face voie rea, deşii acum urmezi cele de întristare. Căci pe urmă au a urma cele veselitoare. Auzit-am şi de bârfitorul acela Arsachie, pe care l-a pus împărăteasa patriarh în scaunul meu, că a necăjit pe fraţii şi fecioarele, căci n-au vrut să se împărtăşească cu dânsul. Şi mulţi dintr-înşii pentru dragostea mea prin temniţă au murit. Lupul acela zic în chip de oaie, ce are numai schimă de episcop, iar după adevăr este desfrânat. Că precum, femeia ce-i trăieşte bărbatul şi merge după altul, se numeşte desfrânată, aşa şi acesta desfrânat este, nu trupeşte, ci sufleteşte. Că fiind eu viu, mi-a răpit scaunul.

Acestea frate Chiriace scriem din Cucuso, unde a poruncit împărăteasa, de ne-a izgonit. Şi multe scârbe pe cale m-au întâmpinat, ci n-am băgat seamă. Iar când am venit la ţara Capadocilor şi la Tavrocilicia, cete, cete de sfinţi părinţi ne întâmpinau. Încă şi mulţime de monahii fecioare, care izvoare de lacrimi vărsând, şi plângând cu jale mare, căci ne vedeau ducându-ne la izgonire, ziceau între sine: Mai de folos ar fi fost să se ascunză soarele, decât să tacă gura lui Ioan.

Aceste cuvinte m-au tulburat foarte, şi m-au scârbit mai mult, unde vedeam că plângeau toţi pentru mine. Iar de celelalte de toate câte mi s-au întâmplat n-am băgat seamă. Însă foarte ne-au primit cu bine episcopul cetăţii acesteia, şi multă dragoste către noi a arătat, că de ar fi fost cu putinţă, şi n-am fi păzit hotarul şi Canoanele, ne-ar fi dat şi scaunul său. Rogu-te dar, şi te poftesc, goneşte de asupră-ţi plânsul scârbei tale, şi aibi pomenire pentru noi, către Dumnezeu.

Canon de rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioară Maria la sărbătoarea aducerii moaştelor Sfântului ierarh Ioan Gură de Aur
(27 ianuarie)



Cântarea 1

Irmos: Pe Faraon, cel ce era în car, l-a scufundat oarecând toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni; care a lovit în chipul Crucii şi a despărţit marea, iar pe fugarul Israel, cel ce mergea pedestru, l-a mântuit; pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Bucură-te, izbăvirea din blestemul cel de demult şi izvorul binecuvântării; Bucură-te, Maica Vieţii, ruinarea iadului şi omorârea morţii; Bucură-te, dezlegarea întristării şi vatra bucuriei cea desfătată; Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, prea lăudată.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Bucură-te, cea cu totul fără prihană, carul Cuvântului cel Cuvântător şi însufleţit. Bucură-te, carul cel cestit al lui David, car de zeci de mii de ori înmulţit; Bucură-te, ceea ce eşti fără de asemănare mai presus decât Heruvimii şi pe Serafimi covârşeşti.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Bucură-te, dumnezeiască Mireasă, ceea ce eşti mai Sfântă decât Puterile Îngereşti. Bucură-te, ceea ce eşti mai înaltă decât toată firea cea zidită. Bucură-te, cămară a lui Dumnezeu. Bucură-te, scaun de foc. Bucură-te, sfeşnic strălucitor; Bucură-te, cea cu mii de nume numită, Stăpână.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Bucură-te nespurcată, care ai odrăslit din rădăcina toiagului lui Iesei. Bucură-te, odrăslirea toiagului lui Aaron, cel ce mai înainte te-a închipuit tainic şi adânc; că precum acela rod a rodit, aşa şi tu ai înflorit pe Hristos.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, cel ce ai făcut acoperişul bolţii cereşti şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte cu dragostea Ta, că Tu eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, unule Iubitorule de oameni.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Bucură-te, Stăpână scutul cel prea tare al credincioşilor; Bucură-te, apărătoarea cea puternică. Bucură-te, sprijinitoare. Bucură-te, ajutătoarea păcătoşilor. Bucură-te, zidul celor ce te cheamă pe tine. Bucură-te, bucuria lumii.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Bucură-te, sprijinitoarea cea prea tare a mântuirii oamenilor. Bucură-te, chemarea înapoi a lui Adam şi a Evei, prin care au căpătat buna moştenire cea de demult. Bucură-te, ceea ce iarăşi ai deschis Raiul.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Bucură-te, rugul cel nears; Bucură-te, car de Lumină. Bucură-te, norul Soarelui; Bucură-te, scaunul Împăratului cel prea slăvit şi pretutindeni vestit. Bucură-te, cetate însufleţită a lui Hristos, Dumnezeului celui Viu.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Bucură-te, curată Stăpână Maică, ceea ce nu ştii de nuntă. Bucură-te, câmp nearat şi nemuncit, ce ai rodit pe Lucrătorul tuturor. Bucură-te, pământule care ai răsărit Adevărul.

Cântarea a 4-a

Irmos: Tu eşti Tăria mea, Doamne, Tu eşti Puterea mea, Tu eşti Dumnezeul meu, Tu eşti Bucuria mea, Cel ce Sânurile Părinteşti nu le-ai părăsit şi a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta cu proorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Bucură-te de Dumnezeu Născătoare, răsărit al strălucirii Părinteşti şi al Soarelui celui ce a Răsărit din Tatăl mai înainte de Luceafăr; Bucură-te, nor uşor şi însufleţit, Fecioară Maică. Bucură-te, Binecuvântată; Bucură-te, prea mărită, cu totul fără de prihană.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Tu eşti, Stăpână, cădelniţa de aur a Cărbunelui celui neapropiat şi fără de materie, întru care s-a ars zapisul rupt al neascultării lui Adam. Pentru aceasta: Bucură-te, strig ţie, cea prin care s-a dat tuturor bucuria, desfătarea şi mângâierea.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Tu eşti mărirea, cinstea şi lauda oamenilor şi cununa şi diadema Îngerilor; pentru aceasta pământul şi Cerul alcătuind laolaltă o singură Biserică desăvârşit unită, strigă ţie: Bucură-te! Bucură-te, Stăpâna lumii!Bucură-te, ajutătoarea tuturor oamenilor.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Tu eşti tronul cel cinstit, pe care Solomon mai înainte l-a zugrăvit, înconjurat de şaizeci de puternici. Bucură-te, Fecioară, chivotul cel cu aur poleit al sfinţeniei celei duhovniceşti; Bucură-te, cleşte dumnezeiesc. Bucură-te, rug purtător de foc; Bucură-te, uşă şi scară şi punte.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti Lumina cea neapusă şi m-a acoperit pe mine, ticălosul, întunericul cel străin? Ci, Te rog întoarce-mă şi la Lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Prin stăpânia duhurilor celor rele şi prin oastea celor înrobitori din văzduh, dă-mi să trec, fără de supărare, în vremea ieşirii mele; ca să strig tie cu bucurie: Bucură-te, Stăpână; Bucură-te, nădejdea cea neînfruntată a tuturor.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ca singura ce ai zămislit Bucuria; Bucură-te, ceea ce eşti cu totul fără prihană. Bucură-te, Preacurată. Bucură-te, floarea cea plăcut mirositoare a curăţiei, cea în chipul porfirei. Bucură-te, trandafirul fecioriei cel roşu la înfăţişare şi mireasma cea bine mirositoare a lui Dumnezeu.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Bucură-te, duhovnicească năstrapă, din care a curs Mirul cel cu bun miros. Bucură-te, dumnezeiască fântână, care ai izvorât Apa cea vie. Bucură-te, vie nelucrată, care ai rodit Strugurele vieţii, Stăpână.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Bucură-te, uşă neumblată prin care a străbătut Hristos Domnul. Bucură-te, ceea ce ai deschis uşile Raiului cu naşterea ta. Bucură-te, cea prin care se bucură Cerul şi pământul se veseleşte, cea care cele de sus cu cele de jos le-ai împreunat.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciune voi înălţa către Domnul şi Lui voi spune întristările mele; că s-a umplut de răutăţi sufletul meu şi viaţa mea de iad s-a apropiat. Ci, ca Iona mă rog Ţie: din stricăciune, Dumnezeule, scoate-mă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Bucură-te, vas însufleţit, Stăpână, care cu roşeala de purpură a prea curatelor tale sângiuri, ai înroşit mantia cea de porfiră a Împăratului tuturor. Bucură-te, prea lăudată care ai acoperit goliciunea lui Adam.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pâinea cea văzută întăreşte, în chip firesc, inimile oamenilor, Fecioară şi Sfânt numele tău cel lăudat dă putere sufletelor creştineşti. Pentru aceasta toată limba strigă ţie cu bucurie: Bucură-te.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Bucură-te, sfeşnic ce străluceşti ca aurul; Bucură-te, chivotul cel de Dumnezeu încăpător. Bucură-te, cort; Bucură-te, munte sfânt; Bucură-te, cetate însufleţită a Dumnezeului celui Viu. Bucură-te, cămara lui Hristos; Bucură-te, dumnezeiască Biserică, mult luminoasă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Bucură-te, Preacurată cu totul fără prihană, floarea cea aleasă a firii; Bucură-te, cinstea obştească a neamului omenesc şi harul cel dat de Dumnezeu. Bucură-te, ceea ce ai cinstit, cu naşterea ta, firea omenească cea necinstită.

Cântarea a 7-a

Irmos: De pogorârea lui Dumnezeu focul s-a ruşinat, oarecând, în Babilon. Pentru aceasta tinerii în cuptor, cu bucurie săltând ca într-o grădină verde, au cântat: Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Bucură-te, Stăpână, Fecioară şi Maică, ceea ce singură nu ştii de bărbat şi singură eşti nevătămată, Născătoare de Fiu, care nu ştii de nuntă. Bucură-te, taină minunată şi înfricoşătoare; Bucură-te, desfătarea îngerilor; Bucură-te, bucuria oamenilor.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Bucură-te, Sioane, cetate însufleţită a Împăratului împăraţilor, Hristos, de care s-au grăit lucruri prea slăvite. Bucură-te, dumnezeiască Mireasă; Bucură-te, scară prin care ne suim de pe pământ la Cer şi din stricăciune la Viaţă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Grădină de Dumnezeu sădită, pajişte bine mirositoare şi de Dumnezeu lucrată te-ai arătat, Fecioară, floarea nemuririi înflorind. Pentru aceasta cu un glas strigăm ţie: Bucură-te, dătătoare de bucurie; Bucură-te, izvorul dulceţii.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Prea cinstită Stăpână, izbăveşte-mă de necinstea patimilor, ca să-ţi strig ţie cu bucurie: Bucură-te! Bucură-te, izvorul neprihănirii; Bucură-te, vistieria a toată curăţia. Bucură-te, vasul lui Dumnezeu; Bucură-te, cămara lui Hristos.

Cântarea a 8-a

Irmos: Binecuvântaţi tineri, cei întocmai trei la număr cu Treimea, pe Făcătorul Dumnezeu Părintele; lăudaţi pe Cuvântul cel Ce S-a pogorât şi focul în rouă l-a prefăcut şi prea înălţaţi pe Duhul cel Preasfânt, care dă viaţă, tuturor, întru toţi vecii.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Bucură-te, ceea ce ai odrăslit toiag din rădăcina lui Iesei; Bucură-te, ceea ce neudat ai înflorit floarea cea frumoasă, pe Hristos; Bucură-te, munte gras; Bucură-te, muntele lui Dumnezeu cel umbrit, întru care bine a voit a locui Cuvântul cel mai înainte de toţi vecii.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Alungă patimile, care înconjoară smeritul meu suflet şi care cumplit mă împresoară, cu toiagul cel de fier al sprijinirii tale celei tari, ca pe nişte câini ce latră şi ca pe nişte fiare ce răcnesc, ca să strig ţie: Fecioară, bucură-te!

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Înfrumuseţatu-te-ai toată, ceea ce eşti între femei prea frumoasă, născând pe Hristos, cel mai împodobit cu frumuseţile decât fiii omeneşti. Pentru aceasta: Bucură-te, strigăm ţie, bucurându-ne; Bucură-te de Dumnezeu Născătoare, curată, ceea ce eşti plină de har. Bucură-te, ceea ce eşti mai mărită decât toată făptura.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Bucură-te, de Dumnezeu Născătoare, pe care Daniel mai înainte te-a văzut munte netăiat, din care s-a tăiat Piatra cea din capul unghiului; Bucură-te, cleşte purtător de cărbune şi de Dumnezeu primitor; Bucură-te, ceea ce eşti mai sfinţită decât îngerii cei nematerialnici; Bucură-te, ceea ce eşti mai cinstită decât toată făptura.

Cântarea a 9-a

Irmos: Spăimântatu-s-a tot auzul de nespusa lui Dumnezeu pogorâre; cum cel Preaînalt, de bunăvoie, S-a pogorât până în Trup, din pântece fecioresc făcându-Se Om; drept aceea pe prea curata Născătoare de Dumnezeu credincioşii să o mărim.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Iată toate neamurile te fericesc pe tine, cea pururea fericită, precum mai înainte ai zis, de la dumnezeiescul Duh, Născătoare de Dumnezeu şi ţie, ca celei ce ai născut Bucuria, strigăm: Bucură-te! Bucură-te, vistieria Vieţii; Bucură-te, izvorul care izvorăşti nouă miere sufletească.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Îndreptat-ai, Stăpână fără de prihană, căderea strămoşului Adam şi întristarea strămoaşei Eva în bucurie ai schimbat-o. Pentru aceasta ţie, ca celeia ce eşti pricina bucuriei, strigăm: Bucură-te! Bucură-te, veselia credincioşilor; Bucură-te, bucuria creştinilor.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cuvine-se să strigăm ţie: Bucură-te! Căci în tine întru totul S-a sălăşluit Bucuria cea pururea veşnică, Fecioară, de Dumnezeu Născătoare. Bucură-te, Raiul desfătării; Bucură-te, izvorul nemuririi, cel cu undă de aur; Bucură-te, ceea ce reverşi nectar adevărat.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Străbate inima mea cu dulcea săgeată a dorului tău, Prea lăudată şi mă sileşte să te laud întotdeauna şi să strig ţie: Bucură-te! Bucură-te, liman lin; Bucură-te, mare prea dulce şi neumblată, care ai înecat pe faraonul cel neduhovnicesc.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Pe Unul din Treime mai presus de fire L-ai zămislit, Fecioară şi L-ai născut în chip minunat, mai presus de cuvânt şi de cuget şi ai făcut firea omenească, cea izgonită de demult, părtaşă Firii celei dumnezeieşti. Pentru aceasta adunându-ne toţi cei ce ne-am mântuit prin naşterea ta, Ceea ce eşti cu totul fără prihană, cuvintelor tale urmând, după datorie pe tine te fericim; rugând pe Hristos Dumnezeu să dăruiască iertare de greşeli celor ce te măresc cu credinţă ca pe Maica Lui.

Canon de rugăciune la sărbătoarea aducerii moaştelor Sfântului ierarh Ioan Gură de Aur (1)
(27 ianuarie)



Tropar la sărbătoarea aducerii moaştelor Sfântului ierarh Ioan Gură de Aur, glasul al 8-lea: Din gura ta ca o văpaie de foc strălucind harul, lumea a luminat; vistieriile neiubirii de argint lumii a câştigat; înălţimea gândului smerit nouă ne-a arătat. Ci, cu cuvintele tale învăţându-ne, Sfinte părinte Ioan Gură de Aur, roagă pe Hristos Cuvântul să mântuiască sufletele noastre.

Cântarea 1

Irmos: Cântare să înălţăm, popoare, minunatului Dumnezeului nostru, celui ce a scă-pat din robie pe Israel; cântare de biruinţă cântându-I, să strigăm: să cântăm Ţie Unuia Stăpânului.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Bogăţia sufletului tău ţi-ai încuiat-o în vistieria Duhului, Sfinte părinte Ioan Gură de Aur; din care îmbogăţeşti Biserica, cu cuvintele tale, care după vrednicie prăz-nuieşte dumnezeiasca ta întoarcere.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu cuvinte de aur ai împodobit, părinte Hrisostom, sfinţita taină a Biserici, pe care mai înainte Hristos din sângiuri a ţesut-o. Pentru aceasta, după vrednicie prăznuieşte dumnezeiasca ta întoarcere.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Piatră nemişcată te-ai arătat şi stâlp şi temelie Bisericii lui Hristos, celui ce este Piatra cea din capul unghiului; pe Aceea ai zidit cuvintele cele de Dumnezeu cinstitoare, ca pe nişte pietre, înţelepte ierarhe.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ceea ce una singură nu ştii de nuntă, cinstită Marie, pururea Fecioară, Maică, Născătoare de Dumnezeu, prea curată Stăpân şi eşti mai înaltă şi mai aleasă decât toate făpturile, pe tine nădejde toţi te-am agonisit.

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu este sfânt precum Tu, Doamne Dumnezeul meu, care ai înălţat fruntea credincioşilor Tăi, Bunule şi ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu învăţăturile tale cele de aur ai împodobit, înţeleptule, cu aur cununa Bisericii şi buna ei cuviinţă ai făcut-o să strălucească, părinte, cu frumuseţea cuvintelor tale. Pentru aceasta, după vrednicie, te cinstim.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Miresme, cuvioase, ca şi crinii ţarinii sunt aburii ostenelilor tale, prin care ai bine plăcut lui Dumnezeu, ierarhe, împărtăşit fiind de primejdii, de strâmtorări şi de loc îndepărtat.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca nişte flori răspândesc mireasmă roadele cuvintelor tale, picurând şi acum duhovniceşte dumnezeiasca dulceaţă a înţelepciunii, Sfinte părinte Ioan Gură de Aur, îmbălsămează-ne pe noi, cu lucrările faptelor bune.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Nedespărţit ai rămas deşi Te-ai îmbrăcat cu trup din Fecioară, pentru mine. Pentru aceasta mă închin Ţie, Celui în două firi şi în două voinţe şi în două lucrări, Hristoase.

Cântarea a 4-a

Irmos: Cuvinte, din munte umbros, din una Născătoarea de Dumnezeu, cu dumnezeiasca vedere proorocul mai înainte a cunoscut că Te vei Întrupa şi cu-tremurându-se, mărea puterea Ta.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nou Avraam te-ai arătat ierarhe; ca un alt Isaac, viaţa jertfindu-ţi şi jertfă tainică de roade ai adus în focul cugetului.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Tu lui Iacov râvnind, de Dumnezeu purtătorule, scară vieţii celei pline de lucrare te-ai arătat, înălţările dumnezeieştilor gândiri în inima ta punându-le.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu toiagul cel tainic, adică cu limba, ai despicat tot adâncul Scripturii, de trei ori fericite, trecând ca şi Moise pe oameni la cunoştinţa credinţei.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Bucură-te, vistieria mântuirii tuturor; Bucură-te, izvor duhovnicesc de tămăduiri. Bucură-te, munte sfânt, pe care proorocul mai înainte l-a văzut, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 5-a

Irmos: Din noaptea necunoştinţei...

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sfinţită haina ta împodobind-o cu ostenelile luptelor tale ai arătat ierarhia şi mai strălucitoare, părinte Hrisostom.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Vitejeasca nevoinţă, îndrumătorule în Tainele dumnezeieşti, bărbăteşte ai adus-o până la capăt, umblând prin cetăţi nelocuite şi prin locuri străine.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu fulgerul cuvintelor ai vestit, cu glas de tunet, Cunoştinţa cea mai presus de lume, îndrumătorule în cele negrăite, făcând să plouă asupra noastră ploile învăţăturii.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Fără stricăciune născând rod nesemănat, de Dumnezeu Născătoare, numai tu singură te-ai arătat Fecioară, Prunc purtând la sânul tău.

Cântarea a 6-a

Irmos: Precum ai mântuit pe proorocul din adâncul cel mai de dedesubt, Hristoase Dumnezeule şi pe mine mântuieşte-mă de păcatele mele, ca un Iubitor de oameni şi Te rog chiverniseşte viaţa mea.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Din adâncul inimii tale, înţeleptule, ca pe un aur scos din rărunchii pământului, ne-ai agonisit nouă dogmele cele cu totul de aur şi ne-ai lăsat moştenire bogăţia cuvintelor tale.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Preasfântă pomenirea ta prăznuind-o poporul, părinte Hrisostom, slăveşte pe Domnul, cel ce te-a ales pe tine şi te-a chemat la Veşnicele Locaşuri.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu toate că eşti mort, în mormânt, părinte Hrisostom, dar înviezi în lume, propovăduieşti şi scrii pocăinţa, iertare chezăşuind celor ce se pocăiesc cu căldură.
Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Celui ce a şezut în braţele Fecioarei şi în sânurile Tatălui, Celui ce S-a îmbrăcat în Trup şi a rămas Neschimbat, ca Unui Dumnezeu şi Domn să ne închinăm.

Condac, glasul 1:

Podobie: Ceata îngerească...

Veselitu-s-a în taină cinstita Biserică de întoarcerea cinstitelor tale moaşte şi pe acestea ascunzându-le ca pe nişte aur de mult preţ, dăruieşte celor ce te laudă pe tine neîncetat, prin rugăciunile tale, harul tămăduirilor, Sfinte părinte Ioan Gură de Aur.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii cei ce au mers din Iudeea în Babilon, oarecând, cu credinţa Trei-mii văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cu-vântat.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Desăvârşit grăitor de cele dumnezeieşti ai fost cunoscut şi obştesc ocrotitor al celor ce grăiesc în lume, cuvioase i-ai sfătuit la pocăinţă.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca aurul în cuptorul primejdiilor fiind încins, ierarhe, nu te-ai topit, nici n-ai fost mistuit; că fiind pus la încercare, ţi-ai arătat prea bine înrădăcinate ostenelile tale.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nu te-ai dat la o parte, părinte, din faţa primejdiilor, nu te-ai ruşinat de cei puter-nici, nu ai ales mai mult nedreptatea decât dreptatea, cuvioase şi aceasta o mărtu-riseşte ţarina văduvei.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Bucură-te, nor uşor; Bucură-te, uşă prin care a trecut singur Dumnezeul nostru, Născătoare de Dumnezeu, cu naştere fără stricăciune şi fără sămânţă, din tine Fiu născându-Se, iar nu schimbându-Se.

Cântarea a 8-a

Irmos: Tinerii cei grăitori de cele dumnezeieşti, în cuptor, defăimând focul şi înşelăciunea au cântat: binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Limba ta cea iscusit grăitoare de Dumnezeu ca o trâmbiţă de aur ferecată, din cer în lume răsunând, ierarhe al Domnului, înşelăciunea a alungat.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sfinţitorule al Tainelor celor de negrăit, îndrumătorule întru cele de sus şi apărătorule al Preasfintei Treimii nu înceta a te ruga să se mântuiască turma ta.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca cel ce eşti slujitor al Treimii, ierarhe şi împreună locuitor cu Cetele îngerilor, cuvioase, nu înceta rugându-te să se mântuiască robii tăi.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

În chip mai presus de fire în pântecele tău zămislind, ai odrăslit Strugurele cel nelucrat, Fecioară Maică. Deci după vrednicie, toţi strigăm ţie: Bucură-te!

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe Dumnezeu, cel ce S-a arătat...

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Altă apă, cu unde aurii te-ai arătat, părinte, cel cu totul de aur; că gura cea de aur şi limba ta cea dulce s-au umplut de noianul învăţăturilor şi udă sufletele cele însetate.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mare nestrăbătută fiind Scriptura, părinte, cutreierată şi bună de plutit ai făcut-o lumii, vetreala cuvântului întinzând şi la cunoaşterea cea nebântuită de valuri mintea ți-ai ridicat.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Tu, părinte Ioan Gură de Aur, valuri de apă scoţând din Izvorul cel de nedeşertat, râuri de învăţături ai revărsat asupra Bisericii; din care toţi cei însetaţi scoatem ape, cu unde de aur curgătoare.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Rug aprins de foc şi nemistuit, mai înainte a văzut, oarecând, Moise; Maica lui Dumnezeu Fecioară, acela a închipuit pântecele tău cel de Dumnezeu primitor, primind în sine Focul cel nestricăcios.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

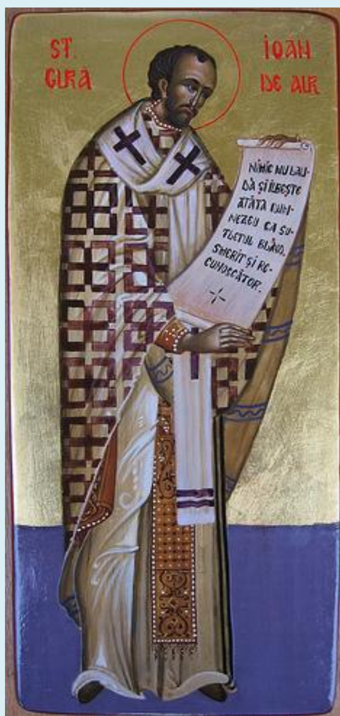
Înţelepciunea cea de sus şi harul cuvintelor celor de la Dumnezeu învăţând, ai strălucit tuturor ca aurul în topitoare şi pe Sfânta Treime ca pe o Unime ai propovăduit-o şi înşelăciunea iubirii de argint ai săgetat-o cu cuvintele tale. Pentru aceasta şi cu râvnă pe împărăteasa mustrând, pe nedrept ai fost îndepărtat de la turma ta. Fericite părinte Ioan Gură de Aur, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să dăruiască iertare de greşeli celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumne-zeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Pe Unul din Treime mai presus de fire L-ai zămislit, Fecioară şi L-ai născut în chip minunat, mai presus de cuvânt şi de cuget şi ai făcut firea omenească, cea izgonită

de demult, părtaşă Firii celei dumnezeieşti. Pentru aceasta adunându-ne toţi cei ce ne-am mântuit prin naşterea ta, Ceea ce eşti cu totul fără prihană, cuvintelor tale urmând, după datorie pe tine te fericim; rugând pe Hristos Dumnezeu să dăruiască iertare de greşeli celor ce te măresc cu credinţă ca pe Maica Lui.

Canon de rugăciune la sărbătoarea aducerii moaştelor Sfântului ierarh Ioan Gură de Aur (2)
(27 ianuarie)



Tropar la sărbătoarea aducerii moaştelor Sfântului ierarh Ioan Gură de Aur, glasul al 8-lea: Din gura ta ca o văpaie de foc strălucind harul, lumea a luminat; vistieriile neiubirii de argint, lumii a câştigat; înălţimea gândului smerit nouă ne-a arătat. Ci, cu cuvintele tale învăţându-ne, Sfinte părinte Ioan Gură de Aur, roagă pe Hristos Cuvântul. să mântuiască sufletele noastre.

Cântarea 1

Irmos: Cel ce a împreunat apele de demult întru o adunare cu dumnezeiasca voie şi a despărţit marea pentru poporul israelitean, Acesta este Dumnezeul nostru Cel prea slăvit, Acestuia Unuia să-I cântăm, că S-a prea slăvit.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Gură de Dumnezeu grăitoare, organul cel cu glas de aur, cu strălucirea cuvintelor şi cu rugăciunile tale, luminează-mi mintea, ca să laud pomenirea întoarcerii tale, Sfinte părinte Ioan, cel ce porţi numele dumnezeiescului har.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca un luceafăr de dimineaţă, ca un soare ce luminează pe oameni, ca un luminător al dreptei cinstiri de Dumnezeu, apunând sub pământ, cuvioase, după Legile firii, iarăşi ne-ai răsărit nouă, fiilor tăi, trimiţând din belşug strălucirile minunilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu limba ta cea de aur ai umplut toată partea cea de sub soare cu învăţăturile tale şi cu cântări de aur ai strălucit tuturor razele tămăduirilor, alungând întunericul patimilor cu întoarcerea ta, cuvioase.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ritorisind cele dumnezeieşti, ai arătat pe Cuvântul cel unul cu ipostasul, cu toate că luând trup a ieşit îndoit din cea Curată; pe aceea o binecuvântăm şi cu credinţă neîncetat o mărim, dumnezeiescule Gură de Aur.

Catavasie: Pământul cel roditor de adâncime, uscat l-a trecut oarecând soarele; căci ca un zid s-a închegat apa de amândouă părţile, trecând poporul marea pedestru şi lui Dumnezeu cu plăcere cântând: să cântăm Domnului, căci cu slavă S-a prea slăvit.

Cântarea a 3-a

Irmos: Cele din ce nu au fost, toate le-ai adus, cu cuvântul zidindu-le şi săvârşindu-le cu Duhul, Atotţiitorule Stăpâne, întru dragostea Ta mă întăreşte.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

În depărtările surghiunului te-a ascuns pe tine, făclia luminoasă a Bisericii, împărăteasa cea prea orbită; dar Hristos iarăşi te-a pus sfeşnic prea înalt.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Picurând ape de minuni şi revărsând râuri de tămăduiri, te-ai înapoiat, părinte Hrisostom, la cei ce cinstesc cu credinţă pomenirea întoarcerii tale, Sfinte Ioan Gură de Aur.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Nilul cel ce revarsă undele sale de aur, în cuvinte şi minuni, s-a întors acum; să alergăm cu credinţă şi să ne adăpăm din destul cu toţii, din toate şi să ne săturăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Firea pământească nu poate îndestul să te laude pe tine, pe care îngerii dulce te laudă, ca Una ce ai născut în trup de Dumnezeu. Însă cu credinţă noi, robii tăi, îndrăznim a te lăuda pe tine şi a te mări.

Catavasie: Întărirea celor ce nădăjduiesc spre Tine, întăreşte, Doamne, Biserica ta, pe care ai câştigat-o cu scump sângele Tău.

Cântarea a 4-a

Irmos: Pus-ai spre noi dragoste tare Doamne, că pe Unul-Născut Fiul Tău pen-tru noi la moarte L-ai dat. Pentru aceasta strigăm Ţie, mulţumind: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Iubitorilor de cuvinte, veniţi cu bucurie să cinstim cu sfinţite cuvinte pe cel ce s-a întors, pe Sfântul părinte Ioan Gură de Aur; pe marele împodobitor al cuvintelor, care cu cunoaşterea adâncă a cuvintelor a defăimat cuvintele cele pline de deşertăciune şi bârfeli.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fericitu-ne-ai pe noi cu bogăţia învăţăturilor, părinte Hrisostom şi ai înfrânat cu putere mâna cea îngreunată de bogăţia lăcomiei, vădind-o în chip lămurit şi după Lege, cu bogăţia dumnezeiescului har.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Arcul celor puternici şi îndrăzneala celor înrobitori s-au sfărâmat; iar tu, întru neputinţa trupului îngereşte vieţuind ai biruit, având rugători pe cei ce mai înainte fuseseră prigonitori, prea sfinţite Hrisostom.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cetele îngereşti cu dulci cântări pe tine te laudă, Fecioară. Că pe Acela, către care nu pot să privească, din pântecele tău curat L-ai Născut; care trup a luat fără de schimbare, prea curată, dumnezeiască Mireasă.

Catavasie: Acoperit-a cerurile bunătatea Ta, Hristoase; că ieşind din chivotul sfinţirii tale, din Maică nevătămată, în Biserica slavei Tale Te-ai arătat ca un Prunc în braţe purtat şi s-au umplut toate de lauda Ta.

Cântarea a 5-a

Irmos: La Tine mânec, Ziditorule a toate, la pacea ce covârşeşte toată mintea; pentru că lumină sunt poruncile Tale, întru care mă povăţuieşte.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca o primăvară te-ai arătat, umplând tainic de mireasmă mulţimile credincioşilor, cu florile harurilor şi stricând iarna răutăţilor, părinte cu venirea ta.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dumnezeiescul râu, izvorul harurilor, a venit înapoi. Cei însetaţi veniţi de luaţi cu credinţă Apa Vieţii, dumnezeieşte veselindu-vă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Apunând, te-ai ascuns, vai mie, podoaba mea! Ci, ai venit înapoi, doritorul meu, la vreme, strigă Biserica lui Hristos către tine, părinte, cel ce te-ai întors.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Milostiv fă-mi mie pe Cel ce a ieşit din pântecele tău, ceea ce eşti cu totul fără prihană; pe Cuvântul cel purtător de trup, pe care în Biserică, ţinându-L în braţe Simeon, ca pe un Făcător L-a slăvit.

Catavasie: Când a văzut Isaia, în vedenie pe Dumnezeu pe scaun prea înalt, de Îngerii slavei înconjurat, a strigat: vai mie, ticălosul! Că am văzut mai înainte pe Dumnezeu întrupat, pe Cel ce stăpâneşte pacea şi Lumina cea neînserată.

Cântarea a 6-a

Irmos: Adâncul cel mai de jos al păcatelor m-a înconjurat şi se sfârşeşte duhul meu. Ci, întinzându-ţi, Stăpâne, braţul Tău cel înalt, ca pe apostolul Petru, Ocârmuitorule, mântuieşte-mă.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Despărţitu-te-a de Biserica lui Hristos nebuna împărăteasă, care cu asprime te învinovăţea; dar îndată ea însăşi s-a despărţit; iar tu o învinovăţeşti de-a pururea, arătându-i, în chip minunat, firea de fiară.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Organ al Duhului Făcătorului a toate te-ai arătat, Sfinte Ioan Gură de Aur, răsunând prea plăcut; iar tirana a asurzit ca o aspidă şi cu moarte ticăloasă i s-a răsplătit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu toate că Sfântul Ioan Gură de Aur a murit, dar a învăţat lămurit pe împăraţi că nu pătimeşte moarte; că întâia oară poruncilor lor nu s-a plecat, iar a doua oară pentru rugăciunile lor s-a întors înapoi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Sfântul Ioan Gură de Aur, Unule, cunoscându-te pe Tine, Cel Născut din Fecioară, măcar că ai şi primit trup şi în două firi ai fost, departe de el ai alungat despărţirea şi amestecarea, Dumnezeule Omule.

Catavasie: Strigat-a Ţie bătrânul, văzând cu ochii mântuirea care a venit popoarelor de la Dumnezeu: Hristoase, Tu eşti Dumnezeul meu.

Condac, glasul 1:

Podobie: Ceata îngerească...

Veselitu-s-a în taină cinstita Biserică de întoarcerea cinstitelor tale moaşte şi pe acestea ascunzându-le ca pe nişte aur de mult preţ, dăruieşte celor ce te laudă pe tine neîncetat, prin rugăciunile tale, harul tămăduirilor, Sfinte părinte Ioan Gură de Aur.

Cântarea a 7-a

Irmos: Precum de demult pe cei bine credincioşi trei tineri i-ai răcorit în văpaia haldeilor, cu focul cel luminător al dumnezeirii şi pe noi ne luminează, care strigăm: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Spunând, înţelepte, că este o faptă de neiertat a lipsi pe văduvă de ale sale, străin de cetatea împărătească te-a făcut pe tine femeia cea prea îndrăzneaţă; însă şi aceea străină s-a arătat de dumnezeiescul har, înstrăinându-se de bunătăţile înţeleptelor tale învăţături.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Te-ai întors, plăcut ca un soare ascuns în nor, mare luminătorule, luminând cu lumina tainică a învăţăturilor tale cele de aur pe toţi cei luminaţi prin botez, părinte Ioan Gură de Aur.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Biserica, prăznuind astăzi, strigă ţie: ridic către tine mâinile mele, părinte Hrisostom, ca să te primesc înăuntrul zidurilor mele pe tine prietenul Mirelui, ca pe o dorire de demult, care te întorci acum plin de strălucire.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ca un cleşte tainic vii la Biserică purtând Cărbunele cel duhovnicesc; pe care Simeon primindu-L din mâinile sale, a luminat, Preacurată şi semnele Patimii Lui le-a proorocit în chip lămurit.

Catavasie: Pe Tine, Cel ce ai răcorit în foc pe tinerii cei ce Dumnezeu Te-au numit şi în Fecioară nepătată Te-ai Sălăşluit, Dumnezeu Cuvântul, Te lăudăm, cântând cu dreaptă credinţă: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Cântarea a 8-a

Irmos: Cu focul cel neacoperit împreunându-se tinerii cei ce au stătut pentru buna credinţă şi de văpaie nevătămându-se, dumnezeiască cântare au cântat: Bine-

cuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu laptele dreptei cinstiri de Dumnezeu hrăneşti, părinte cuvioase, Biserica, ce te-a hrănit pe tine, răsplătindu-i înşeptit cu pâinea dumnezeiescului har şi dulceaţă vărsându-i, ca o băutură de tămăduiri, prea fericite Ioan Gură de Aur.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

În tot pământul a ieşit, părinte, vestea învăţăturilor tale; iar nebuna împărăteasă a poruncit a te surghiuni; dar s-a înşelat, căci tu, ca un uriaş, care cutreieră Locurile Cereşti, pretutindenea străluceşti cu razele cuvintelor tale.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Să se lumineze astăzi adunarea credincioşilor întâmpinând cu veselie pe cel mai ales dintre dascăli. Că a venit şi este de faţă harul cel îmbelşugat, cu care ne săturăm din destul, bucurându-ne.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Te văd pe Tine în braţe de Maică şi Te ştiu neapropiat cu firea Dumnezeirii. Deci cum eşti ţinut, Cuvinte, pe mâini Tu, Cel ce ai în mâini toată zidirea, Dumnezeule Omule a zis Simeon, slăvind puterea Ta cea negrăită.

Catavasie:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

În focul cel mistuitor uniţi fiind tinerii, cei ce au fost cei dintâi în cinstirea de Dumnezeu, dar de văpaie, nefiind vătămaţi, cântare dumnezeiască au cântat: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul şi prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Minune nouă şi lui Dumnezeu cuviincioasă, că prin uşa Fecioarei cea încuiată arătat a trecut Domnul, gol întru intrare şi purtător de trup S-a arătat întru ie-

şire Dumnezeu şi a rămas uşa încuiată; pe aceasta negrăit, ca pe Maica lui Dumnezeu, o mărim.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Oastea îngerilor, adunarea proorocilor şi dumnezeiasca ceată a apostolilor şi a mucenicilor împreună cu noi se bucură cu veselie, făcându-se părtaşi praznicului, prea fericite şi darul cântărilor tale socotindu-l a fi al lor; căci viaţa tuturor ai avut-o întruchipată întru tine.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Iată a strălucit lumina lumii, dumnezeiasca făclie cea prea înaltă; iată s-a vădit noianul cel dătător de dulceaţă al dumnezeieştilor haruri. Veniţi, fraţilor, să ne săturăm de lumină; să ne încălzim şi să ne adăpăm inimile toţi, cu cântări mărind pe cel cu graiul de aur.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cântarea aceasta pe care o aduce ţie, prea fericite, întocmai ca doi bănuţi, săracul şi ticălosul meu suflet, cel jalnic văduvit de toate bunătăţile, dar plin de bogăţia dorului dumnezeiesc, primeşte-o, ca unul ce urmezi Bunătatea dumnezeiască, răsplătindu-mi mie harul cel bogat în daruri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Zis-a Simeon: umblând tremur, dar ţinând în braţe, Fecioară, pe cel Născut al tău, Cel ce cu căutătura face tot pământul să se clatine, mă simt puternic. Şi de trupul cel îngrozitor, dezlegându-mă, dumnezeieştile proorocii adeverindu-se, duc, bucurându-mă şi celor din iad, ca izbăvire, bunele vestiri.

Catavasie: În Lege, în umbră şi în Scriptură închipuire vedem noi, credincioşii, toată partea bărbătească, ce deschide pântecele, Sfânt lui Dumnezeu este. Deci pe Cuvântul cel mai înainte născut, pe Fiul Tatălui Celui fără de început, Cel Întâi-Născut din Maică, fără ispită bărbătească, Îl slăvim.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti

de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Înţelepciunea cea de sus şi harul cuvintelor celor de la Dumnezeu învăţând, ai strălucit tuturor ca aurul în topitoare şi pe Sfânta Treime ca pe o unime ai propovăduit-o şi înşelăciunea iubirii de argint ai săgetat-o cu cuvintele tale. Pentru aceasta şi cu râvnă pe împărăteasa mustrând, pe nedrept ai fost îndepărtat de la turma ta. Fericite părinte Ioan Gură de Aur, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să dăruiască iertare de greşeli celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumne-zeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Pe Unul din Treime mai presus de fire L-ai zămislit, Fecioară şi L-ai născut în chip minunat, mai presus de cuvânt şi de cuget şi ai făcut firea omenească, cea izgonită de demult, părtaşă Firii celei dumnezeieşti. Pentru aceasta adunându-ne toţi cei ce ne-am mântuit prin naşterea ta, ceea ce eşti cu totul fără prihană, cuvintelor tale urmând, după datorie pe tine te fericim; rugând pe Hristos Dumnezeu să dăruiască iertare de greşeli celor ce te măresc cu credinţă ca pe Maica Lui.